

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Gebri Arabis Chimia

Geber

Lugduni Batavorum, 1668

De Natura Solis. Cap. VI

[urn:nbn:de:bsz:31-95581](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-95581)

magis naturæ Martis approxinare. Tutia vero est fumus corporum alborum ; & hoc manifesta probatione perpenditur. Nam projecto fumo mixtionis Jovis & Veneris, adhærente in spondilibus fabricæ sabro- rum , eandem impressionem facit cum ea, & quod fumus metallicus non redit, nec ipsa similiter sine alicujus corporis admixtione. Ideo cum fumus ipsa sit alborum corporum , alba non citrinat corpora, sed rubea. Nam citrinitas non est aliud quam rubei & albi debita & determinata proportio. Ideoque ipsa propter sui subtilitatem magis ad profundum corporis penetrat: & ideo magis alterat quam suum corpus, & magis quiescit in examine pauco artificio, quod jam tibi narratum est. Quæcunque igitur alterantur per argenti vivi virtutem, vel sulphuris, aut horum similium necesse est, alterari: quoniam hæc sola communicant & uniantur in natura ipsis corporibus, quia ipsis sunt magis amabilia.

De Natura Solis.

C A P. VI.

Nunc vero de corporibus metallicis ampliato sermone eorum intimam narremus essentiam. Et primo de Sole, postea de Luna, ultimo vero de aliis secundum

dum quod videbitur expedire, cum suis probationibus, quæ per experimentum habentur. Est igitur Sol creatus ex subtilissima substantia argenti vivi, & clarissima fixura & mundissima, & ex substantia pauca sulphuris mundi & puræ rubedinis, fixissimi, clari, & à natura sua mutati, tingentis illam. Sed quia contingit diversitas in rubedine ipsius sulphuris, necesse est & auri citrinitatem diversitatem habere similiter. Est enim quoddam magis: quoddam vero minus in citrinitate intensum. Quod ipsum enim sit ex subtilissima argenti vivi substantia manifeste perpenditur: Quia argentum vivum de facili & amicabiliter illud suscipit. Non enim argentum vivum aliud, quam suæ naturæ suscipit. Quod vero claram & mundam illam substantiam habuit, per resplendentem ejus fulgorem & radiantem manifestatur; non solum in die, verum etiam in nocte se manifestantem, alia probatione non indiget. Quod vero fixam & sine sulphureitate comburentem habeat, patet per omnem operationem illius ad ignem. Nam nec minuitur, nec inflammatur. Quod vero ipsum sit sulphur tingens, patet per hoc quod admixtum argento vivo ipsum per sublimationem in colorem transformat rubeum, (quod Uffur seu Cinnabrium) & quod cum amalgamatur cum corporibus, & sublimatur forti ignitione

de corporibus, ita quod illorum ascendat subtilitas cum eo, citrinissimum creat colorem. Patet igitur, quod pura sulphuris substantia, purum colorem generat: non pura, non purum. Qui vero probationis suæ citrinitatis ostensione indiget, sensum non habet: quod per visum perficitur. Subtilissima igitur argenti vivi substantia ad fixationem deducta, & puritas ejusdem, & subtilissima sulphuris materia fixa, claræ rubedinis, & non adurens, tota ipsius auri materia est essentialis. Major tamen argenti vivi quantitas in illo probatur esse. Quæcunque igitur volueris alterare, ad hujus exemplar altera: ut ipsa ad æqualitatem perducas. Et modum jam ad illud nos tibi dedimus. Et quia subtiles habuit & fixas in sua creatione partes; ideo potuerunt partes ejus multum densari. Et hæc est causa magni sui ponderis. Per multam vero & temperatam à natura decoctionem, facta est ex illo paulativa resolutio, & inspissatio bona in ultima mixtione, ut cum ignitione liquefcat. Ex præcedentibus igitur patet, quod multa quantitas argenti vivi est causa perfectionis: multa vero sulphuris causa corruptionis. Item uniformitas in substantia, quæ per mixtionem fit æqualem, est causa perfectionis: Diversitas vero, corruptionis. Item induratio & inspissatio, quæ per longam & temperatam decoctio-

decoctionem perficitur, est causa perfectionis: Oppositum vero corruptionis. Igitur si ceciderit super ipsum argentum vivum sulphur non debitæ dispositionis, necesse est secundum diversitatem illius diversas corruptiones adduci. Potest enim tale sulphur, quod super illud cadit fixum, non adustibile esse totum, aut totum adustibile & fugiens in natura sulphuris, aut fugiens & non in natura sulphuris, aut partem fugientis, partem vero fixi tenere; sed in parte naturam sulphuris tenere, in parte vero non: aut totum mundum aut immundum; aut medietas immunda vel minor ipsius pars. Item aut multæ quantitatis, superans in cominixto argentum vivum, aut paucæ quantitatis superatum ab illo: aut nec superans, nec superatum. Item aut album, aut rubeum, aut mediocre. Ex his itaque omnibus diversitatibus tam sulphuris quam argenti vivi, necesse fuit in natura diversa creari corpora metallica; quorum rationes omnes expedit nos narrare cum proprietatibus & experimentis manifestis.

De cognitione naturæ Lunaræ.

CAP. VII.

Iam ergo patet ex præcedentibus, quod si ceciderit sulphur mundum, fixum, rubeum, clarum super substantiam argenti vivi